

Toetsingsadvies over het
Aanvullend milieu-effectrapport
IJburg (Amsterdam Nieuw-Oost), eerste fase

13 januari 1995

↓ zie
(112A-460)
122-152

TOETSINGSADVIES OVER MILIEU-EFFECTRAPPORT
WONINGBOUWLOCATIE AMSTERDAM-NIEUW OOST
(EERSTE FASE ZEEBURG)

CIP-GEGEVENS KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK, DEN HAAG

Toetsingsadvies

Toetsingsadvies over het milieu-effectrapport Woningbouwlocatie Amsterdam-Nieuw Oost (eerste fase zeeburg) / Commissie voor de milieu-effectrapportage - Utrecht : Commissie voor de milieu-effectrapportage

ISBN 90-71887-94-4

SISO 614.62 UDC [504.064.2:624.1](492*1000)

Trefw.: milieu-effectrapportage; Amsterdam / woningbouw; Amsterdam.

commissie voor de milieu-effectrapportage

Aan het College van Burgemeester
en Wethouders van de Gemeente
Amsterdam
Postbus 202
1000 AE AMSTERDAM

uw kenmerk

uw brief

ons kenmerk

onderwerp

Toetsingsadvies MER
Woningbouwlocatie Amsterdam-
Nieuw Oost (eerste fase Zeeburg)

U648-88/Sc/mc/112-283

utrecht,

23 september 1988

Bijgaand bied ik U, overeenkomstig artikel 41z van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne (Wabm), het toetsingsadvies aan, dat de Commissie voor de milieu-effectrapportage uitbrengt met het oog op de besluitvorming waarvoor op Uw gezag het milieu-effectrapport (MER) inzake woningbouwlocatie Nieuw Oost (eerste fase Zeeburg) werd opgesteld. Dit advies, opgesteld onder voorzitterschap van ondergetekende, omvat de toetsing van het MER in de vorm van kritische opmerkingen, aandachtspunten en aanbevelingen, die zijn bijeengebracht overeenkomstig de onderwerpen die volgens de Wabm en de in juli 1983 en december 1987 door U vastgestelde richtlijnen voor het MER tenminste in het MER behandeld moeten worden.

In de opstelling van dit toetsingsadvies heeft de Commissie de volgende overwegingen betrokken:

1. De start van deze milieu-effectrapportage (m.e.r.) vond plaats tijdens het interimbeleid m.e.r. Het gemeentelijk bestuur van Amsterdam was daarmee een van de eerste initiatiefnemers in het land, die besloot op vrijwillige basis m.e.r. toe te passen op de besluitvorming over een voornemen dat belangrijke gevolgen voor het milieu met zich mee zou brengen bij de uitvoering daarvan. De Commissie heeft grote waardering voor Uw beslissing tot toepassing van m.e.r. op het probleem van de woningvoorziening en grootschalige woningbouw binnen de grenzen van Uw gemeente in een tijd toen dat nog niet verplicht was gesteld. Als besluit waarvoor deze m.e.r. zou worden uitgevoerd, koos U de Nota van Uitgangspunten voor het bestemmingsplan Nieuw Oost (dat in december 1987 werd omgezet in Zeeburg). Volgens het Besluit milieu-effectrapportage, dat sedert 1 september 1987 de m.e.r.-plicht regelt voor bepaalde categorieën activiteiten en besluiten ter uitvoering van de regelen met betrekking tot m.e.r. die in mei 1986 wettelijk werden opgenomen in de Wabm, is dit besluit echter niet m.e.r.-plichtig. Wèl m.e.r.-plichtig zijn de op de Nota van Uitgangspunten volgende besluiten betreffende de benodigde concessie-aanvraag voor de landaanwinning en (in principe) het bestemmingsplan Zeeburg. De Commissie heeft derhalve de toetsing van het MER ook geplaatst in het perspectief van deze thans vigerende wettelijke regeling.

2. Uit het MER en de bijbehorende concept-Nota van Uitgangspunten kan niet duidelijk worden afgeleid voor welke soort(en) besluiten het MER is opgesteld. Enerzijds omschrijft het MER het te nemen besluit over de Nota van Uitgangspunten als een "beleidsbeslissing", anderzijds wordt de m.e.r. gekarakteriseerd als een "uitvoerings-m.e.r.". De Commissie betreurt dit gebrek aan duidelijkheid. Vanwege de noodzaak tot helderheid op dit punt is de Commissie bij de toetsing primair uitgegaan van de betekenis van de gepresenteerde milieu-informatie voor de besluitvorming over de Nota van Uitgangspunten.
3. In de toetsing van het MER is getracht zoveel mogelijk gebruik te maken van de in 1983 vastgestelde richtlijnen voor het MER. Dit bleek echter slechts in zeer beperkte mate mogelijk, omdat die richtlijnen en de alternatieven die daarin aan de orde komen, zich alleen richten op Nieuw Oost, terwijl het initiatief nu is toegespitst op de locatie Zeeburg. De aanvullende richtlijnen die in december 1987 werden vastgesteld met het oog op deze wijziging in het voornemen, zijn helaas te weinig inhoudelijk van aard om te kunnen dienst doen als een bruikbaar toetsingskader.

Op basis van bovenstaande overwegingen en na uitgebreide bestudering van het MER en de daarbij behorende documenten, komt de Commissie tot de conclusie dat het MER op zich zelf bruikbare informatie verschaft, die de basis biedt voor de besluitvorming over de Nota van Uitgangspunten voor het bestemmingsplan Zeeburg. Daarnaast moet worden vastgesteld, dat de gepresenteerde milieu-informatie zonder nadere uitwerking niet toereikend is om in de volgende stap te kunnen dienen voor de besluitvorming over de concessie-verlening voor landaanwinning en over het bestemmingsplan Zeeburg. Eerder is al geconstateerd dat deze besluiten in principe m.e.r.-plichtig zijn. De benodigde aanvullende informatie kan in het kader van de m.e.r. voor deze later nog te nemen besluiten worden bijeengebracht. Deze volgende stap zal echter pas ondernomen kunnen worden wanneer voldoende duidelijkheid is geschapen over de wijze waarop de sanering van de verontreinigingen langs de Diemerzeedijk en in het aangrenzende deel van het IJmeer zal worden aangepakt. Deze laatste opvatting is ook door vele insprekers naar voren gebracht. Zij is in feite bevestigd door het bevoegd gezag op de openbare zitting die op 5 juli jl. plaats vond in Amsterdam.

In haar advies heeft de Commissie in grote lijnen aangegeven met welke onderzoeksinspanningen de vele in het MER gesignaleerde leemten in kennis opgevuld zouden kunnen worden ten behoeve van het nemen van een besluit over de te volgen saneringswijze (verwijderen of isoleren van de verontreinigde grond of combinaties daarvan). De Commissie is zich bij het geven van die aanbevelingen bewust dat die niet alleen bedoeld zijn voor het gemeentelijk bestuur van Amsterdam, maar zich ook richten tot de andere bij de sanering betrokken overheidsinstanties.

kenmerk : U648-88/Sc/mc/112-283

vervolgblad: 2

De Commissie is van mening dat de problemen van het op een verantwoorde wijze saneren van de verontreinigingen langs de Diemerzeedijk en in het aangrenzende deel van het IJmeer niet mogen worden onderschat. Voor de sanering is samenwerking en goede afstemming tussen de betrokken bestuurslagen en instanties geboden.

De Commissie zal gaarne vernemen op welke wijze U gebruik zult maken van haar advies.

dr. H. Cohen,
Voorzitter,
voor deze;

Ir. K.H. Veldhuis,
plaatsvervangend voorzitter.

TOETSINGSADVIES OVER HET MILIEU-EFFECTRAPPORT
WONINGBOUWLOCATIE AMSTERDAM-NIEUW OOST
(EERSTE FASE ZEEBURG)

Advies op grond van artikel 41z, eerste en tweede lid van de
Wet algemene bepalingen milieuhygiëne over de inhoud van het
milieu-effectrapport Woningbouwlocatie (Amsterdam-)Nieuw
Oost (eerste fase Zeeburg).

Uitgebracht aan de Raad van de Gemeente Amsterdam door de
Commissie voor de milieu-effectrapportage.

De werkgroep m.e.r. Woningbouwlocatie Amsterdam-Nieuw Oost

De secretaris,

drs. J.J. Scholten.

de voorzitter,
dr. H. Cohen,
voor deze:

Ir. K.H. Veldhuis

Utrecht, 23 september 1988

INHOUDSOPGAVE

	<u>pagina</u>
I INLEIDING	1
II TOETSING IN HOOFDLIJNEN VAN HET MER	4
III TOETSING OP ONDERDELEN VAN HET MER	9
III.1 Vorm en presentatie	9
III.2 Toetsing per onderwerp van het MER	10
III.2.1 Doel en belang van het project	10
III.2.2 Beschrijving van het project en uitvoerings- alternatieven voor onderdelen	12
III.2.3 Besluiten en procedures	17
III.2.4 Beschrijving van het milieu in de uitgangs- situatie en de te verwachten ontwikkeling van dat milieu	19
III.2.5 Effecten van het project en uitvoerings- alternatieven	26
III.2.6 Vergelijking van het project en de uitvoerings- alternatieven	30
III.2.7 Leemten in kennis	31
III.2.8 Samenvatting van het MER	32
IV OVERIGE MEER GEDETAILEERDE OPMERKINGEN OVER HET MER	32

BIJLAGEN

1. Kennisgevingen in de Diemer Courant d.d. 16 juni en 15 juli 1988.
2. Brieven van Burgemeester en Wethouders van Amsterdam van 14 juni en 3 augustus 1988 met verzoek om advies over het Milieu-effectrapport Amsterdam-Nieuw Oost.
3. Samenstelling van de werkgroep van de Commissie.
4. Lijst van inspraakreacties.
5. Overige meer gedetailleerde opmerkingen over het MER.

I. INLEIDING

In het kader van de woningvoorziening binnen haar grenzen tot aan het jaar 2000 wil de stad Amsterdam in het IJ-meer een nieuwe woonwijk realiseren. De eerste fase van deze woningbouwlocatie omvat de aanleg van een landaanwinningsgebied voor de bouw van ongeveer 10.000 woningen (het plan "Zeeburg"). In een tweede fase bestaat het voornemen de landaanwinning uit te breiden, zodat in totaal ongeveer 20.000 - 22.000 woningen aan de woningvoorraad van Amsterdam kunnen worden toegevoegd[1]. Het totale plan staat bekend als "Nieuw Oost".

In december 1982 besloot de Gemeenteraad van Amsterdam op vrijwillige basis een milieu-effectrapportage (m.e.r.) uit te voeren voor het totale plan. Deze m.e.r. zou dienen als hulpmiddel bij de vaststelling van de Nota van Uitgangspunten voor het bestemmingsplan Nieuw Oost. Deze m.e.r.-procedure werd gestart in het kader van het zo geheten interimbeleid inzake m.e.r. In juli 1983 werden de richtlijnen voor het op te stellen milieu-effectrapport (MER) door de Gemeenteraad vastgesteld. In de jaren nadien veranderden de inzichten ten aanzien van de aanleg van Nieuw Oost. Dit leidde tot de gefaseerde aanpak zoals hierboven is aangeduid. Het MER werd toegespitst op de eerste fase (het plan Zeeburg) dat moet worden opgesteld ten behoeve van een Nota van Uitgangspunten voor het bestemmingsplan Zeeburg. Hiervoor was ook een aanvulling van de richtlijnen voor het MER nodig. Deze aanvulling werd door de Gemeenteraad vastgesteld in december 1987.

Inmiddels was het interimbeleid inzake m.e.r. ten einde gelopen en de plicht tot uitvoering van m.e.r. van kracht geworden. Dat was gebeurd met de opname van de m.e.r.-regeling in de Wet algemene bepaling milieuhygiëne (Wabm) in mei 1986 en aanvaarding van de Algemene Maatregel van Bestuur "Besluit MER" in september 1987. In het Besluit MER is de m.e.r.-plicht geregeld voor activiteiten, die ernstige effecten voor het milieu tot gevolg kunnen hebben. Ook zijn daarbij de besluiten aangeduid die alleen met behulp van m.e.r. kunnen worden genomen. Het blijkt dat voor de aanleg van de eerste fase Zeeburg in het IJ-meer in principe twee besluiten m.e.r.-plichtig zijn. Deze zijn de concessieverlening volgens de wet inzake droogmakerijen en indijkingen (waterstaatswet van 1904) vanwege de landaanwinning die nodig is voor de realisering van het plan Zeeburg en mogelijk ook de vaststelling van het bestemmingsplan voor Zeeburg[2]. Het onderhavige MER dat onderwerp is van

-
- 1 De eerste fase (Zeeburg) ligt binnen de grenzen van Amsterdam; de tweede fase ligt daar gedeeltelijk buiten (zie verder par. III.2.3 van dit advies).
 - 2 Wat betreft de m.e.r.-plicht voor Zeeburg/Nieuw Oost, zie verder hoofdstuk II van het onderhavige advies.

deze toetsing, is echter opgesteld ten behoeve van de vaststelling van de Nota van Uitgangspunten voor het plan Zeeburg en dient dus voor de besluitvorming die vooraf gaat aan de besluitvorming over de beide hiervoor genoemde m.e.r.-plichtige besluiten in de sfeer van de Waterstaatswetgeving en de Ruimtelijke Ordening. Met andere woorden, dit MER is primair een beleids-MER, dat gevolgd zal moeten worden door een uitvoerings-MER[3].

De Gemeenteraad van Amsterdam treedt op als bevoegd gezag en als initiatiefnemer bij de m.e.r.-procedure[4]. De concept-Nota van Uitgangspunten, het MER en alle overige stukken zijn op 16 juni bekend gemaakt en op 15 juni 1988 ter inzage gelegd (zie bijlage 1 bij dit advies). Per brief van 14 juni 1988 werd de Commissie voor de milieu-effectrapportage door het College van Burgemeester en Wethouders van Amsterdam in de gelegenheid gesteld advies uit te brengen over het MER conform artikel 4lz van de Wabm (zie bijlage 2 van dit advies). De inspraaktermijn werd per bekendmaking in een aantal dagbladen op 15 juli 1988 verlengd tot 15 augustus 1988 (zie bijlage 1 van dit advies). Per brief van 3 augustus 1988 werd de Commissie voor de m.e.r. van deze verlenging op de hoogte gesteld door het College van Burgermeester en Wethouders van Amsterdam en verzocht omstreeks 15 september 1988 haar toetsingsadvies uit te brengen (zie bijlage 2 van dit advies).

In het onderhavige advies vormt de Commissie voor de m.e.r. een oordeel over de kwaliteit van het MER. Meer formeel gesteld beoordeelt het advies van de Commissie voor de m.e.r. of er is voldaan aan:

- de in de Wabm gestelde regels voor de inhoud van het MER (artikel 4lj) mede gelet op de door het bevoegd gezag gegeven richtlijnen voor het MER van 19 juli 1983 en 1 december 1987 op grond van artikel 4lo, eerste lid van de Wabm;
- de eis dat het MER geen onjuistheden bevat (artikel 4lw, tweede lid van de Wabm).

-
- 3 Zie voor adstructie van deze stelling hoofdstuk II en paragraaf III.2.3 van het onderhavige advies.
- 4 In het MER worden het bevoegd gezag en de initiatiefnemer op verschillende wijzen aangeduid:
- bevoegd gezag; deel 2, blz. 49: College van B & W en de Gemeenteraad van Amsterdam; deel 1, bijlage 3, blz. 101: Gemeenteraad Amsterdam;
 - initiatiefnemer; titelpagina's van de delen 1, 2 en 4: Projectgroep Zeeburg/Nieuw Oost Gemeente Amsterdam; deel 1, bijlage 3, blz. 101: Gemeente Amsterdam, Stuurgroep Aanvullende woningbouw (S.T.A.W.), Projectgroep Zeeburg/Nieuw Oost (per 1-1-1986); deel 2, blz. 9: "De initiatiefnemer van de voorgenomen activiteit is de door het Gemeentebestuur van Amsterdam in april 1979 ingestelde Stuurgroep Aanvullende Woningbouw (STAW). (Voor STAW te lezen: de projectgroep Zeeburg/Nieuw Oost per 1-1-1986)."

Daarnaast richt het onderhavige advies van de Commissie voor de m.e.r. zich op de relevantie van dit MER voor de verdere besluitvorming die nodig is voor de realisering van de door Amsterdam voorgenomen woningbouwlocatie.

Het hierbij uitgebrachte toetsingsadvies is opgesteld door de zelfde werkgroep van de Voorlopige Commissie voor de m.e.r. die het advies voor richtlijnen voor het MER uitbracht op 9 juni 1983, met dien verstande dat het voorzitterschap van de werkgroep door dr. H. Cohen is overgenomen van dr. J. Spaander[5]. De verdere samenstelling van de werkgroep is vermeld in bijlage 3 bij dit advies. Deze werkgroep vertegenwoordigt de Commissie voor de m.e.r. en wordt in dit advies verder aangeduid als de Commissie. De Commissie vergaderde op 14 juli, 2 en 19 augustus en 15 september 1988. In de laatste vergadering werd het onderhavige advies vastgesteld. Op verzoek van de Commissie wisselde op 7 september 1988 een vertegenwoordiging van de Commissie van gedachten met het bevoegd gezag. De gedachtenwisseling vond plaats aan de hand van een concept van het advies.

In overeenstemming met artikel 41z, tweede lid van de Wabm heeft de Commissie de van het bevoegd gezag ontvangen bezwaarschriften, commentaren, adviezen en opmerkingen in beschouwing genomen, voor zover deze reacties (zie bijlage 4) betrekking hebben op het onderwerp van de m.e.r. Het betreft de reacties die zowel schriftelijk (van 15 juni tot 15 augustus 1988) als mondeling (tijdens de hoorzitting in Amsterdam op 5 juli 1988) zijn ingebracht. Waar dit voor specifieke punten het geval is, wordt in de tekst van het onderhavige advies door middel van een voetnoot naar de betreffende reactie(s) verwezen. De Commissie heeft bij verwijzing naar bepaalde inspraakreacties alleen bedoeld te refereren aan het betrokken onderdeel van die reacties. Een verwijzing betekent dus niet een verwijzing naar de integrale tekst van die reactie. Ook heeft de Commissie met verwijzingen naar inspraakreacties niet zonder meer bedoeld zich daarmee achter de inhoud van die reacties te scharen.

Het feitelijke toetsingsadvies bestaat uit 3 delen. In hoofdstuk II wordt een toetsing in hoofdlijnen van het MER gegeven. In hoofdstuk III komen vorm en presentatie van het MER ter sprake en wordt ingegaan op onderdelen van het MER volgens de systematiek van artikel 41j van de Wabm, die beschrijft welke onderwerpen in een MER tenminste behandeld moeten worden. Tenslotte wordt in hoofdstuk IV gerefereerd aan een aantal gedetailleerde opmerkingen over het MER en de Nota van Uitgangspunten. Deze opmerkingen zijn in bijlage 5 bij dit advies nader aangeduid.

5 In mei 1986 werd de Commissie voor de m.e.r. geïnstalleerd als opvolger van de Voorlopige Commissie voor de m.e.r. Dr. H. Cohen nam bij die gelegenheid het voorzitterschap van de Commissie over van dr. J. Spaander.

II. TOETSING IN HOOFDLIJNEN VAN HET MER

Het MER dat onderwerp van deze toetsing vormt, heeft een lange voorgeschiedenis, die reeds loopt van december 1982 toen de Gemeenteraad van Amsterdam besloot tot uitvoering van m.e.r. in het kader van het interimbeleid inzake m.e.r. Uit de voorgeschiedenis kunnen verklaringen gevonden worden voor de tussentijdse aanpassingen aan de opzet van deze m.e.r. en de presentatie in delen van het te beoordelen MER die betrekking hebben op de verschillende fasen van de voorgenomen activiteit.

De voorgeschiedenis van het voornemen en de daarmee gepaard gaande veranderingen in het karakter van de m.e.r. zijn van belang voor de vaststelling in hoeverre dit MER bruikbare en toegankelijke informatie verschaft, die de basis biedt voor de gehele besluitvorming over de realisering van een nieuwe woningbouwlocatie in het IJ-meer.

In eerste instantie moet hierbij worden ingegaan op de veranderde aard van het voornemen sedert de start van de m.e.r. Bij die start werd uitgegaan van de aanleg in haar totaal van een woningbouwlocatie voor ongeveer 20.000 woningen in het IJ-meer. In de richtlijnen voor het MER welke werden vastgesteld door de Gemeenteraad op 19 juli 1983 werd weliswaar opgedragen -in het kader van het op te stellen alternatief waarbij de beste bestaande mogelijkheden ter bescherming van het milieu worden toegepast- een gefaseerde aanleg van de woningbouwlocatie te beschouwen[6]; toch ging de voorkeur van Amsterdam uit naar de aanleg ineens van de totale woningbouwlocatie volgens het zogeheten model A2 van het voorontwerp Structuurplan[7]. In de jaren tussen 1982 en 1987 maakte dit voornemen geleidelijk aan plaats voor een gefaseerde aanpak. Dit had tot gevolg dat Nieuw Oost wordt gezien als een toekomstige reservering van de langere termijn, terwijl het plan Zeeburg met 7.000 tot 10.000 woningen hiervoor de eerste fase vormt. Dit veranderde inzicht werd vastgelegd in het structuurplan Amsterdam "De Stad Centraal" van 15 mei 1985, het Streekplan Amsterdam-Noordzeekanaalgebied van 22 januari 1987 en de "Structuurschets IJ-as" van Amsterdam van juli 1987. Op rijksniveau werd in de Structuurschets Stedelijke Gebieden de locatie "Zeeburg/Nieuw Oost" genoemd als mogelijke uitbreiding van Amsterdam voor wonen, werken en recreatie. Per brief van de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer d.d. 23 december 1985 aan de Tweede Kamer werd gesteld dat de toetsingscriteria voor deze locatie zullen zijn de stedelijke behoefte,

-
- 6 Richtlijnen voor het MER; zie Bijlage 2, blz. 88 van de Samenvatting van het MER.
- 7 Richtlijnen voor het MER; zie Bijlage 2, blz. 87 en 88 van de Samenvatting van het MER.

de kosten van aanleg, de faseerbaarheid, de ontsluiting en de milieu-effecten. Inmiddels is in maart 1988 het beleidsvoornemen van de Vierde Nota Ruimtelijke Ordening bekend gemaakt. Door de gemeente Amsterdam en de provincie Noord-Holland is de locatie "Zeeburg/-Nieuw Oost" ingebracht voor woningbouw na 1995[8]. De veranderde aard van het voornemen ten aanzien van "Zeeburg/Nieuw Oost" noodzaakte ook een aanpassing in de m.e.r. in de vorm van aanvullende richtlijnen die hun beslag kregen op 1 december 1987[9] en de bijbehorende toespitsing van het MER op de locatie Zeeburg (deel 4 van het MER). Een en ander leidde tot een verspreide presentatie van de informatie over de gevolgen voor het milieu van de aanleg van de locatie Zeeburg, nadat de besluitvorming over deze eerste fase centraal was komen te staan.

In tweede instantie verdient in dit advies het gewijzigde karakter van de m.e.r. sedert het begin daarvan, belangrijke aandacht. De start van de m.e.r. vond plaats tijdens de periode van het interim-beleid inzake m.e.r. Dit betekende dat het gemeentelijk bestuur van Amsterdam besloot om voor de betrokken activiteit op vrijwillige wijze m.e.r. uit te voeren. Als besluit voor de toepassing van m.e.r. werd gekozen voor de Nota van Uitgangspunten van het bestemmingsplan Nieuw Oost. De toepassing van m.e.r. zou plaatsvinden volgens de regels van het wetsontwerp inzake m.e.r. dat in 1981 werd ingediend bij de Tweede Kamer[10]. De keuze van de Nota van Uitgangspunten als het besluit voor deze m.e.r. werd bepaald door het gemeentelijk bestuur, omdat in het wetsontwerp inzake m.e.r. nog geen regeling was opgenomen over welke besluiten dermate cruciaal zijn, dat zij alleen met toepassing van m.e.r. besloten kunnen worden. In mei 1986 werd de m.e.r.-regeling opgenomen in de Wabm. Daaropvolgend in september 1987 werd de m.e.r.-plicht van kracht met de aanwijzing van de activiteiten en de besluiten daarvoor. Dit geschiedde per Algemene Maatregel van Bestuur: "Besluit milieu-effectrapportage". Volgens dit Besluit milieu-effectrapportage is de uitvoering van de onderhavige activiteit, d.w.z. de realisering van het plan Zeeburg, m.e.r.-plichtig met het oog op het nemen van twee uitvoeringsbesluiten, te weten:
- het besluit tot concessieverlening door de Kroon voor landaanwinning op de locatie Zeeburg volgens de Waterstaatwet inzake droog-

-
- 8 Concept Nota van Uitgangspunten, mei 1988, par. 1.2, blz. 5. In zijn reactie op het MER stelt de Centrale Dorpenraad Landelijk Noord (zie Bijlage 4, inspraakreactie nr. S 13, blz. 4) dat de woningbouwlocatie Zeeburg niet voorkomt in het beleidsvoornemen van de Vierde Nota.
- 9 Aanvulling en wijziging Richtlijnen voor het MER; zie Bijlage 1, blz. 77 van de Samenvatting van het MER.
- 10 Ontwerp van Wet "Uitbreiding van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne (regelen met betrekking tot m.e.r.)", Tweede Kamer, zitting 1980-1981, 16814, nrs. 1 en 2. (zie ook blz. 7 en 11 van deel 2 van het MER).

- 11 Besluit MER, bijlage C, activiteit 13.
12 Besluit MER, bijlage C, activiteit 11.
13 Artikel 9, tweede lid onder c van het Besluit MER (20 mei 1986, Stb. 278) luidt: "Het maken van een milieu-effectrapport is voorts niet verplicht in de gevallen waarin een activiteit als omschreven in onderdeel C van de bijlage, onder 2.2, 4, 8.3, 11, 15.3, 20 en 22.4, is opgenomen in: c. een geldend streekplan en bij de herziening of vaststelling van een structuur- of bestemmingsplan aan dat streekplan uitvoering wordt gegeven".
14 Besluit MER, bijlage C, activiteit 10.3.
15 Zie ook het advies van de Inspecteur van de Volksgezondheid voor de Milieuhygiëne voor Noord-Holland (Bijlage 4, inspraakreactie nr. S15, blz. 1 en 2).

- De volgende vragen doen zich nu voor:
1. Is voldoende duidelijk voor welk soort besluit(en) de milieu-in-formatie in het MER moet dienen?
 2. Biedt de in het MER gepresenteerde milieu-informatie voldoende basis voor de vaststelling van de Nota van Uitgangspunten voor Zeeburg?
 3. Zal deze milieu-informatie ook toereikend kunnen zijn voor de besluitvorming over de concessie-verlening (en de vaststelling van het bestemmingsplan) Zeeburg?

De toetsing van dit MER wordt derhalve door de Commissie ook ge-plaatst in het perspectief van de geschetste thans vigerende wette-lijke regeling[15].

- de vaststelling van het ruimtelijk plan dat als eerste in de des-betreffende bouwmogelijkheid voorzet[12], d.w.z. het bestem-mingsplan Zeeburg. De drempelwaarde voor de m.e.r.-plicht bij dit besluit is gelegd bij 4000 woningen in verspreidlijkt gebied (waartoe Amsterdam behoort). Omdat het plan Zeeburg uitgaat van de aanleg van ca. 10.000 woningen, zal voornoemde drempelwaarde ruimschoots overschreden worden. Daar staat tegenover dat uit ar-tikel 9 van het Besluit MER (en met name het tweede lid van dat artikel onder c) afgeleid zou kunnen worden dat het maken van een MER voor het bestemmingsplan Zeeburg uit deze hoofde niet ver-plicht is[13]. Het onderdeel betreffende de aanleg van een jachthaven voor ca. 800 plaatsen (zie concept-Nota van Uitgangs-punten, blz. 23) dat op zich ook m.e.r.-plichtig is [14] valt echter weer niet onder de overgangs- en slotbepalingen van arti-kel 9 van het Besluit MER (zie voetnoot 13).

